Ч. 109 (12.475).

Львів, вівторок 20. травня 1930.

Pocztowa opłata zapłacona ryczałtem.

Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.

Конто почт. щадн. 143.322.

Адреса для телеграм: „Діло", Львів.

Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.

Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 27·50 „ Річно 55·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр. Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Церковна унія і польська політика.

Конференція в Пинську і унійна акція.

Недавно (23. і 24. квітня ц. р.) відбулася в Пинську на Поліссі під протекторатом тамошнього римо-кат. епископа о. Зигмунта Лозінського унійна конференція, в котрій взяли участь представники світського духовенства і монаших чинів, а саме, езуїтів обох обрядів — латинського і східного (нового латинського видання), редемптористів греко-кат. обряду і маріянів. З українців було чотирьох представників: о. д-р Тит Галущинський і о. Скрутень від василіян зі Львова, о. Хомин від редакції львівської „Ниви" і о. д-р Чарнецький від редемптористів з Ковля. По національности були представники поляків, українців і білорусів. З москалів і православних взагалі не було нікого, хоч на конференцію запрошено місцевого православного епископа. Конференція відбулася в авлі римо-кат. духовної семинарії в Пинську, а до президії входили протоігумен езуїтів східнього обряду о. Пьонткевич, о. прелат Шуман і о. д-р Галущинський.

Реферати виголосили езуїт о. Урбан з Кракова, редактор видаваного езуїтами журналу „Пшегльонд Повшехни", про поняття „соборної церкви" у католиків і православних, о. д-р Кулак, духовник і професор дух. семинарії, про двоякий напрям унійного руху на Руси в XVI. ст. — або про правдивий і ложний уніонізм, василіянин о. Скрутень про закиди, піднесені О. Королевським проти унії, проф. церковної історії львівського університету о. д-р Ціховський про причини невдач унійної праці в XIII, XIV і XV ст., езуїт східнього обряду о. Домбровський на тему „Що промовляє нині за принятям російської (синодальної) форми для навернених православних і які зміни були би вказані", врешті знова езуїт о. Урбан на тему: „Чинники і перепони унійної праці у нас під теперішню добу?

Не маю під рукою повного тексту повищих рефератів, що порушили цілу низку пильних у нас і болючих питань, тому й не беруся про них говорити ширше хочби зі становища політичного і національно-церковного, що є обовязком українського публіциста. Вище наведені вістки подаю на основі допису одного з учасників, що його поміщено в ч. 32 і ч. 34 з цього року львівської „Нової Зорі", де наведено коротенький зміст рефератів, дискусії над ними та подано пляни на будуче.

Незвичайно характеристичним є те, що до унійної праці у самому її осередку себто в Пинську втягнено дуже ревного і діяльного галицького москвофіла, о. Л. Калинюка, що тепер осів у Пинську, де чинно займається пропагандою унії у теперішньому польському виданні. Він мав виголосити корреферат до реферату езуїта о. Домбровського і мав обовязок після слів допису виказати можливість і корисність введення нашої (себто галицької) обрядової форми на місце російської синодальної, бо о. Домбровський станув на становищі, що для навернених з православя уніятів треба безумовно лишити синодальну, то є російську обрядову форму. Автор допису підчеркує, що українські учасники конференції були змушені виступити в обороні нашого обряду перед замітками о. Калинюка, що назвав його мішаниною, яку по його словам треба заступити російською синодальною обрядовою формою та висказує від себе жаль, що без відома українських учасників, а тільки на доручення організатора конференції, о. д-ра К. Кулака, о. Калинюк виголосив свій корреферат. На мою думку ряний галицький москвофіл і не міг зробити інакше, як зробив, бо у нього все московське є святим, а своє українське негідним уваги.

Конференцію закінчено дня 24. квітня ц. р. вибором організаційного комітету, до котрого з українців увійшов василіянин о. д-р Тит Галущинський, а цей комітет має скликувати дальші періодичні конференції в Пинську для унійної пропаґанди і виголошені реферати оголосити друком.

Отже ми є свідками на великі розміри закроєної унійної акції на північно-західних українських землях, котру веде польський римо-кат. епископат, зокрема польські „кресові" епископи о. Лозінський з Пинська о. Шельонжек з Луцька, о. Фульман з Люблина та виленський митрополит о. Яблжиковський при допомозі польського римо-кат. світського клиру, а головно польських езуїтів, з котрих деякі приняли навіть у тій ціли унію східного обряду і як бачимо з реферату езуїта о. Домбровського уводять в унію російську обрядову форму.

Пропаґатори нової унії східньої церкви з Римом станули відразу на чисто-політичному становищі і з великого сучасного церковно-релігійного питання обєднання православя з Римом зробили політичне питання з незручно укритими польськими національними і більше явними польськими державними тенденціями. Вони були причиною, що унійної праці не віддано греко-кат. епископатові з митрополитом Шептицьким на чолі, котрий для справ церковної унії положив куди більші заслуги як католицький епископат разом і то не тільки теоретично як орґанізатор відомих велеградських унійних зїздів. Польський епископат з польськими єзуїтами, взоруючися в цілости на політиці польського уряду, утворив своєрідний сокальський кордон в унійній справі та ігноруючи істнуючий від кількох століть греко-кат. обряд у Галичині, творить новий східний католицький обряд без власної вищої церковної єрархії — у практиці без сумніву для цілей польської експансії на українські і білоруські землі.

Політичні мотиви теперішньої унійної акції польських чинників не нові в церковній політиці Риму. І давні унії — ліонська і фльорентійська — і пізніша від них та ближча нам, що з колишніх польських територій остала досі тільки в Галичині, берестейська, були подиктовані у першу чергу політичними причинами та тенденціями. Дві перші провалилися безслідно, коли відпали політичні підстави і рахунки, що спричинили заключення унії і акція київського митрополита Ізидора, одного з контрагентів фльорентійської унії, не оставила у нашій церковній історії ніяких тривких слідів і полишилася однодневною ефемеридою.

Як сказано, остала тільки берестейська унія (унія закарпатських українців і частини румунів не стояла з нею у безпосередньому звязку) і то лише в Галичині, бо російський уряд скасував унію, зразу на Поділлі і Волині, опісля на Поліссі і білоруських землях, а вкінці 1875 р. на Холмщині і Підляшу. Не без політичних основ була й унійна акція в Болгарії в другій половині мин. століття, де видну ролю відограли польські воскресенці, що вийшли з польської політичної еміграції після листопадового повстання, де були живі ідеї месіянізму, що створили польський товіянізм. Однак балканська унійна акція мимо доволі значної форси з Риму не виказалася до нині ніякими більшими практичними вислідами.

Польський римо-кат. клир з відходом російської влади поставився відразу дуже аґресивно супроти православя. Загально відомо, що навіть на території австрійської окупації в 1916 до 1918 р. польський римо-кат. епископат робив перепони в унійній акції і тільки наші військові духовники, що йому не підлягали, могли зблизитися до місцевого українського православного населення і тоді всюди виказували значні успіхи своєї духовної місійної праці. З приходом польської влади ця аґресивність зросла до незвичайних розмірів, маючи до помочі польські урядові чинники.

Пос. д-р Степан Баран.

На господарські теми.

Схід і захід у хліборобстві.

Сьогодні переживає світ такі господарські потрясення, які безумовно належатимуть в історії до найбільших цього роду подій цілого людства. Наглий спадок цін на всі продукти від золота, цього мірника вартостей, почавши викликав цілковиту дезорієнтацію в кожній господарській ділянці, а вже найбільше в хліборобстві, в цьому найбільшому варстаті людських заробітків на життя. Тому й не диво, що в цій справі забирають голос найвизначніші представники економії, а незадовго зачнеться в Женеві міжнародня аґрарна конференція, яка має устійнити шляхи для поборення цієї скрути. Між іншими забрав недавно голос керманич міжнародного бюра праці і визначний дослідник аґрарного питання Альберт Томас. Він розглядає у свойому рефераті питання, як буде розвиватися хліборобство у майбутньому. Твердить, що розвиток піде в напрямі машинізації. Машинізація буде поступати дуже скорим ходом через 10 до 15 літ і тільки вона зможе так обнижувати кошти продукції, що хліборобство буде і при сьогоднішній знижці цін рентовним. Але одночасно передбачує автор нове явище. Машинізація усуне великий відсоток хліборобського населення з його дотеперішніх варстатів праці, воно буде пересуватись до промислу, торговлі, до міст. Автор видить це явище вже сьогодні там, де машинізація вже сильно поступає. Але на цьому не скінчиться. По цих кільканацяти роках наступить у хліборобстві новий зворот, саме поворот населення до хліборобства. Автор передбачує, що хліборобський світ стане засібним і зачне інвестувати хліборобство в напрямі піднесення якости поодиноких рільних плодів. А тут уже машина не зможе доконати всього, мусить прийти вміла і зручна людська рука, зачнеться збільшення працьовників на ріллі. Коби лише схопити за чуба сьогоднішню хліборобську скруту.

Ці виводи наводять цілу масу думок про долю і недолю нашого хліборобства. Берім їх на папір, без упорядкування їх в якусь органічну цілість.

Приймім, що автор не бере під увагу окремих держав, країв, народів і їх спеціяльних обставин, але цілість світового хліборобства. Тоді приймаємо можливість, що воно так буде. Але що буде у нас? Куди підуть ці безробітні з ріллі, коли у нас паде а не росте промисл, торгівля і нема найменшого вигляду на їх розвій? Та лишім і це на боці.

Хліборобська скрута тривала по наполеонських війнах 10 літ, а друга, що зачалася в 70 роках мин. століття, 20 літ. Чи сьогоднішній скруті можна поставити у нас речинець на 10—15 літ? В Америці, чи в Австралії і в деяких краях зах. Европи може вона тривати коротко. Але у Східній Европі? Передумовою самооборони є якнайбільший поступ, обниження коштів продукції, масовість, словом машинізація. А передумовою машинізації хліборобства є меліорація, комасація, фахове вишколення, інвестиції в машини, почавши від тракторових плугів аж до моторових молотілок. А вже безумовно потрібно належних доріг, значить знов інвестиції. Чи Европа, а радше східна і полудневo- та північно-східна Европа може собі на це позволити? Ця задовжена, несконсолідована, розпарцельована Европа! Сьогодні має вона 35 держав і стількиж митних округів замісць передвоєнних 26, митні границі видовжилися на нових 11.000 км. Вона має сьогодні 27 ріжних валют замісць 13 передвоєнних. У кожній з цих держав, у більшости господарських карликів, йдуть настирливі змагання за політичне панування, за мілітарну суприматію, а у деяких з них сняться сни про морську ґеґемонію. Чи можна тоді подумати про вклади у хліборобство? А до того цих 8 мільйонів зареєстрованих в Европі міських чи фабричних безробітних наганяють державам зараз такий істеричний страх, що держави змушені живити їх саме коштом хліборобства, а

не помагати йому. Европа найшлася між молотом і ковалом, між міськими безробітними і сільською скрутою і вишукуючи півсередники, ховається за них, щоби лише відложити біду на пізніше. Чи для східної Европи може в таких обставинах усміхатися передбачування Томаса, що мовляв, сільське населення рушить під напором машин до міст, туди, де роботи нема?

Але ще одно! В Америці чи Австралії та в европейських кольоніях населення рідке, землі ще подостатком, а рук до праці мало. Там можуть творитися правдиві пшеничні фабрики. І ось богата Америка кинула цього року 500 міліонів долярів на підмогу хліборобству і машинізує його, а машина оре величанські простори в день і в ночі, не здержуючися ні на хвилю, оре дешево. Така сама машинізація поступає також в англійських домініях, в Канаді, Австралії, Арґентині. Але Европа і то головно Східна не може собі на це позволити. Поминаючи вже те, чи можливою є така машинізація в краях з таким роздрібленням ґрунтів і серед такої гущі рільного населення, яка є в Европі, візьмім на увагу ще інший момент. Машинізація поступила в Німеччині чи в Чехії вже дуже далеко. Вона дійшла до того, що у цих державах хліборобство приступило до цієї другої стадії, про яку говорить Томас, тобто до звороту населення на ґрунт, до продукції якнайкращих плодів. А мимо цього скрута там також дуже поважна. Вона полягає у тому, що сирі плоди у ціні дуже низькі, а фабрикати з них ізза надмірних обтяжень у продукції такі дорогі, що стають недоступними для мас та ізза неможливости збуту заломлюється їх продукція.

Ще більша скрута панує в Польщі. Хліборобські доходи меншають аж до нерентовности вкладів, а тягарі остають ті самі, тобто більшають. Значить мусить наступити таке облекшення обтяжень, щоби бодай до банкроцтва не допустити. А вже про інвестиції у хліборобську культуру ні сьогодні ні в майбутности і мови нема. Чи передбачування Томаса тут можливі? Кожному ясно, що ні. Правдоподібним є хіба те, чого Томас не сказав, а саме, що в цьому великому поході хліборобства все мале і безсильне не входить у рахубу, бо великі події звершуються на трупах малих. І саме ця думка переймає жахом перед нашим майбутнім.

М. Творидло.

Львівський консулят СРСР „інформує“.

Один наш громадянин приніс нам до редакції слідуючого листа, якого отримав в останніх днях разом з пакетом більшовицьких матеріялів про харківський процес „Спілки Визволення України“:

Травень 1930 р.

СРСР
Консульство у Львові.

У звязку з закінченням процесу так званого „Союзу Визволення України“ Консулят СРСР у Львові пересилає вам для ознайомлення декілька найцікавіших витягів з промов, що виголосили на прикінці судової розправи декотрі підсудні, а також текст дуже характеристичної публичної заяви Академіка Кримського про ставлення до „СВУ“ української інтеліґенції. Мимо того, що ці матеріяли свого часу публіковані в цілій радянській пресі (і передруковані в декотрих тутешніх часописах) здавалосиб повинні бути відомі і зах.-українській публичній опінії, дійсність показує, що навіть найповажнішій тутешній інтеліґенції частенько цілковито бракує правдивих і повних відомостей про процес „СВУ“. За приклад може послужити хочаб артикул так визначного тутешнього діяча — адвоката д-ра Л. Ганкевича в „Професійному Вістнику“ — цілий оснований на фальшивих відомостях польської телеграфічної аґенції, підхоплених через ворожу до Робітничо-Селянського Уряду українську пресу.

Матеріяли, що на них спиняється оце Вашу увагу яскраво підтверджують факт, що ціле українське громадянство в Республіці — зокрема надніпрянська інтеліґенція — є цілком одностайні що до неґативної оцінки сумної памяти „СВУ“ та ідей, що він намагався перевести в життя, — не виключаючи навіть і самих недавніх керівників цієї орґанізації, як це незаперечно виникає з автентичних їхніх заяв перед лицем найвищої Української судової інституції.

На жаль, українська людність, що живе за межами своєї держави, не тільки не є досить повно і систематично про це поінформована, але навіть *злонавмисно її дезорієнтують ріжні ґрупи та діячі (на щастя нечисленні проти загальної національної маси), ворожі до сучасної Української Держави, що за всяку ціну намагаються поглибити розрив межи двома частинами українського народу по цей і той бік Збруча.* (Підкреслення наше. — Ред.).

Маючи за одне з головних своїх завдань навпаки пильнувати якнайтіснішого культурно-національного звязку між тими двома частинами, спираючися в цьому на реальну підтримку від цілого українського радянського громадянства, зокрема від широких верств наддніпрянської інтеліґенції, Львівський Консулят, проте очевидно має дуже мало технічних і формальних способів *систематично поборювати розєднавчу роботу тих, хто є цілком позбавлений доброї волі і віри.*

Але в переконанні разом з Академіком Кримським, що українська інтеліґенція в цілому „має орґанізм здоровий“, віриться, що й серед західної її галузи ніколи не забракне таких, які ніколи не підуть на цілковиту неґацію всього, чим живе український трудовий нарід у своїй державі, і завжди будуть стреміти якнайкраще зрозуміти ту частину національної інтеліґенції, що служить цьому народові, українським робітникам та селянам та разом з ними будує нове життя на Великій Радянській Україні.

До такого розуміння першим кроком є правдива і повна інформація, уділювати її Львівський Консулят є завжди й охоче готовий“.

Не нам рішати про те, які є „головні завдання“ консуляту і консуля Союзу Радянських Соціялістичних Республик у Львові. Керманич консуляту, як урядовець московського комісаріяту закордонних справ, дістав у цій справі від своїх зверхників єдино для нього авторитетні й обовязуючі розпорядження і вказівки. Очевидно, що характер дипльоматичного функціонаря чужої держави зовсім не стоїть на перешкоді розсилати приватні листи, до кого йому подобається, та писати в них, що йому подобається. Може теж висловлювати без обиняків свої погляди на український національний табор, такі погляди, які саме підходять і лицюють довіреному політичному експонентові московсько-більшовицького міністерства закордонних справ. Ясна річ, що йому лицює ідентифікувати московсько-більшовицьку окупацію на Наддніпрянській Україні та її виконавчі орґани з „цілим українським громадянством“ окупованих теренів, а український національний табор у Галичині называти чинником, який лише веде „розєднавчу роботу“ між „двома частинами українського народу по цей і той бік Збруча“. Для такого ставлення справи треба мати лише інтернаціональний світогляд, більшовицьку совість та гнучку тактику в діяльности.

Річ не в тім. Теперішній консуль СРСР у Львові найшов собі нове поле праці та придумав нові методи для неї: „інформаційну службу“ шляхом масового розсилання листів на приватні адреси. Той новий прояв його відомої уже підприємчивости вимагає від нас збільшення сторожкости у відношенні до установи й її керманича, які мають дійсно не „одно з головних“ і не найголовніше, а взагалі єдине своє завдання — розєднювати, розкладати й розбивати всіми можливими та доступними засобами наше українське національне громадянство.

В. С. ЛЕВИЦЬКИЙ.

Магатма Ганді.

4. Культ корови. — Ріжниця каст. — Европейська цивілізація.

Передовсім дві точки Ґандієвого „Вірую“ видаються дивними для кожного европейця: це культ корови і ріжниця каст. Сам Ґанді так пояснює ці два принципи: Святість корови є характеристичною для індуїзму. Корова це символ „усього підлюдського світу“, з яким людина заключує союз. Цей культ є „братерством між людиною і звірятем. Він підносить людську істоту поза межі його роду. Він здійснює тотожність людини з усім, що живе“.

А що саме корову вибрано з усіх звірят, то це тому, що вона є в Індіях найкращим товаришем і правдивою живителькою людини. Притім це почитання не має у Ґандія нічого ідолопоклонного. Коли зрозуміти внутрішній зміст цього символу, не можна дивуватися, що Ґанді привязує до цього таку велику вагу. Одначе він не вважає ще тимсамим корови якимсь обявленням індуїзму світові. Він тільки додає до евангельської заповіди „Люби ближнього свого як себе самого“ —: „Усе, що живе, є твоїм ближнім“.

Ріжницю каст Ґанді оправдує ріжницями обовязків, не ріжницями привілеїв. Він ділить суспільність тільки на чотири касти: брамани (кляса інтелєкту і духа), кшатрія (кляса військова і уряднича), вайшія (кляса купецтва) і шудра (фізична праця). Він не приписує їм ніякої вищости або нижчости. Вони всі рівні. Це тільки ріжні покликання, ріжні обовязки, а ніякі привілеї.

„Всі родилися, щоби служити Богові, браман розумом, кшатрія силою і відвагою, вайшія купецьким хистом, а шудра працею тіла. Це не значить, що браман не сміє працювати фізично, але він є ліпше придатний до умової праці, а шудра до фізичної. Браман, який з тої причини ставив би себе вище від шудри, сам тимсамим тратить свою ранґу, бо не має правдивого знання“.

Вірячи у мандрівку душ, він пояснює її змаганням природи до утримання вічної рівноваги. Душі переходять з одних каст до других, перемінюючи брамана в шудру і навпаки.

Цей принцип чотирьох ріжних, а при цьому рівних каст не має ніякого відношення до пятої індійської касти: паріїв. Ґанді з незломною завзятістю виступає проти соціяльної нерівности, яка панує в Індіях між чотирма т. зв. вищими кастами і найнижчою кастою паріїв „нетиканих“. Він пише:

„Я не бажаю передодження; але колиб я мав переродитися, то я хотів би знайтися між паріями, щоби ділити з ними їхні кривди і працювати над їх визволенням“...

Він навіть адоптував маленьку дівчинку з касти паріїв, щоби дати приклад любови для цих понижених і покривджених.

Відношення Ґандія до европейської цивілізації наскрізь неґативне.

„Остання війна виказала сатанічний характер цивілізації, яка панує тепер в Европі. Переможці зломали всі закони суспільної моралі в імя сили. Ніяка брехня не була занадто негідною, щоби її не використати. Поза всіми злочинами бачимо грубий, матеріяльний мотив.. Европа не є християнська. Вона поклоняється мамоні...“

Тому Ґанді вважає, що великим ворогом Індії є саме та цивілізація, яку приносять зі собою англійці. Англійці самі собою не є злі, але вони хорі на цю цивілізацію, яка не має в собі нічого духового, яка матеріяльне добро ставить за ціль життя, яка робить з людей рабів мамони. Через те Ґанді поборює і тих своїх співгорожан, які хотіли би прогнати англійців, щоби створити з Індії державу „цивілізовану“ на европейський лад. Ні, — каже Ґанді — одиноким великим зусиллям Індії повинно бути: прогнати цивілізацію Заходу.

Є три кляси людей Заходу в Індії, проти яких Ґанді виступає з особливою гостротою: судді, лікарі і вчителі.

Професію суддів уважає за неморальну, бо трибунали в Індії є знаряддям британської могучости; вони підтримують і помножують у всіх краях суперечки і незгоду поміж індійцями. Це дуже дохідна експльоатація злих людських інстинктів.

Щодо лікарів, то Ґанді признає, що спершу їх професія подобалася йому. Але згодом він пізнав, що лікарі Заходу займаються єдино підкріпленням тіла, а не усуненням причини недуги, які здебільша лежать у людських хибах. Таким чином вони дають нагоду злим людям грішити дальше при найменшім риску. Вони деморалізують людей і винижчують їх, відвертаючи їх від героїзму тіла і духа. Цій фальшивій медицині Заходу Ґанді протиставить правдиву запобігаючу, моральну і терапевтичну медицину, якій присвятив навіть окрему студію. Там дає він богато розумних моральних правил, як запобігти недугам, а також випробовані терапевтичні ліки. Принципом його медицини є сувора мораль, бо: „недуга є наслідком не тільки наших діл, але наших думок. Всі недуги мають той сам початок, а саме, коли не перестерігається законів здоровля. Тіло є мешканням Бога. Треба його утримувати чисто“.

Ворожість Ґандія до вчителів не є дивною Вони відбирають індійцям їхню мову та думку, впоюють в дітей почуття національної нижчости. Вони звертаються тільки до розуму, занедбуючи серце, а вкінці вони обезцінюють працю рук, даючи тільки теоретичне, літературне виховання народові, який у 80 проц. займається рільництвом, а тільки в 10 проц. промислом

Треба учительок для фахових шкіл!

З розвитком фахового шкільництва відчувається величезний брак відповідно кваліфікованих учительських сил. Тому, хто хоче бути такою учителькою, яка не потребує очікувати і просити посади, а матиме до вибору завжди кілька добре платних посад, нехай негайно вступає до державної семинарії учительок ремесел у Варшаві, Кольонія Сташіца. Умови принятя на шк. рік 1930-31 такі: 1. Наука в семинарії тріває три роки, з курсом підготовчим 4 роки; 2. Приймається кандидатки, що: а) мають фізичні здібности до учительського фаху, б) мають не менше як 17 літ (на підготовчий курс 16) і не більше як 21 скінчених літ (на підготовчий курс 20); 3. На підготовчий курс приймається, кандидатки, що скінчили 6. гімназіяльних кляс; 4. На 1-й річник приймається кандидатки, які представлять свідоцтва укінчення середньої фахової школи, або свідоцтво зрілости з гімназії, чи учительської семинарії;5. Засадничо до семинарії приймається кандидатки в кінці шкільного року, а на початку остільки, оскільки є вільні місця; 6. Принятя кандидаток до семинарії є тільки тимчасове. Про дефінітивне принятя рішає в першім півроці Педагогічна Рада; 7. Кандидатки при проханні за принятя до семинарії повинні представити: а) власноручно написаний життєпис, б) метрику уродження і в) шкільне свідоцтво; 8. Прохання приймає канцелярія в міс. *травні*, а конкурс свідоцтв відбудеться 24. червня п. р.; 9. Шкільні оплати в ц. шк. році виносять біля 70 зол. річно. Семинарія не має своєї бурси, але кандидатки можуть мешкати в сусідніх бурсах, з якими семинарія має сталий контакт. Місячна оплата виносить від 60 до 90 зол.; 10. Учениці вчаться на власних матеріялах; 11. Семинарія провадить два головні відділи: біливнярства з білим гафтом та кравецтва з кольоровим гафтом; 12. Прохання слати на адресу семинарії сейчас, щоби до кінця травня дирекція отримала його. Всіх зголошених кандидаток просимо повідомити про це Головну Управу „Рідної Школи".

ГОЛОВНА УПРАВА „РІДНОЇ ШКОЛИ".

Національний конґрес індусів

Аґенція АТЕ повідомляє: В Аллягабаді відбуваються від трьох днів збори виконавчого національного конґресу індусів. Конґрес радить при замкнених дверях. Нарада має намітити дальшу програму акції пасивного опору у звязку з арештуванням Ґандія. До прилюдного відома не дісталися з тих нарад ніякі подробиці.

Боротьба з правою опозицією в СРСР.

Аґенція АТЕ повідомляє: Виборча кампанія на конґрес комуністичної партії відбувається під знаком боротьби з опозицією. Виступи опозиціоністів запотовано в цілому ряді місцевостей. Партійна конференція в Києві рішила виключити з партії всіх правих опозиціоністів за „ширення деморалізації серед робітників". Ґрупа правих опозиціоністів у Миколаєві виступила різко проти політики Сталіна, подібна ґрупа у Твері критикувала гостро Сталіна, за що там розвязано бюро місцевої комуністичної партії. Подібні вісти прийшли і з Луганська, де делеґати робітників протестували проти тяжкої апровізаційної ситуації у промислових осередках. По найновішим вісткам прихильники Сталіна приготовлюють гострі репресії супроти опозиціоністів, розвязують непослушні ячейки й комітети і т. д., аби тільки не допустити до вибору на партійний конґрес таких делеґатів, що ставляться вороже до політики Сталіна.

Бомбовий замах у Бориславі?

„Звйонзек Обрońцув Подкарпаця" уладив 17. травня в Бориславі в салі „Сокола" академію в 11-ті роковини визволення Борислава від „української інвазії". Академія почалася в 7. год. веч., а в 9. год. кинув хтось на салю бомбу крізь вікно. Бомба не вибухнула. „Ґазета Пор." пише, що бомбу кинули члени УВО.

Б. цісар Вільгельм у Німеччині?

Дня 16. травня поширилася в місті Есені чутка, нібито ненадійно приїхав туди бувш. цісар Вільгельм і мав узяти участь у святі отворення нових технічних уладжень у заведеннях Круппа.

Корфанти зрікся мандату.

Гол. виборча комісія округи ч. 2. в Катовицях повідомляє, що на місце пос. Корфантого, який зрікся посольського мандату в тій окрузі, покликано на посла до шлеського сойму д-ра Обремба адвоката з Мисловиць.

ПРОСИМО вирівняти передплату за „Діло", бо 1. червня ц. р. здержуємо висилку нашого часопису тим Вп. Передплатникам, що залягають з передплатою. — 15. червня ц. р. відбудеться льосування нагород. Хто на дні 15. червня ц. р. не буде мати заплаченої передплати по кінець червня ц. р., безумовно не буде брати участи в льосуванні.

Польський уряд одержав проект европ. федерації.

Французький посол Лярош вручив підсекретареві мін-ства закорд. справ меморандум у справі устрою федеральної унії Европи. Меморандум не одержали рівночасно уряди всіх евр. держав, що належать до Ліги Націй. Уряди мають відповісти на меморіял до 15. липня.

Зайнфельда увільнили.

У суботу перед варшавським судом відбувся процес проти Зайнфельда за телеф. підслухування. Зайнфельд до вини не признався, сказав, що розмову між Замком і Спалою підслухав припадково, а помістив її в довірочнім комунікаті для внутр. вжитку Аґ. Всхідньої. Пор. Зацвіліховський зізнав, що розмова мала строго довірочний характер. Сп. Семйонтковський, техн. керовник міжмістових телефонів зізнав, що третя особа може бути вмішана міжмістовою стацією в розмову, ведену двома апаратами. У міжмістовій стації все можна підслухувати розмову. Коли телефоністка чує розмову, упереджує, щоби вилучити. Колиж упереджена особа не вилучиться, то тоді не можна нічого порадити.

Після промови прокуратора й оборонця суд пішов на нараду, потім оголосив присуд, що увільнює Зайнфельда від вини та кари.

Пос. Кноль подався до димісії.

У варшавських політичних колах розійшлася чутка, нібито польський посол у Берліні Кноль подався до димісії. Справи тієї не полагодили з причини неприсутности у Варшаві мін. Залеського, що після женевської конференції виїхав на 2 тижні у Льондон.

Злодія прийняли як гостя...

Варшавська поліція арештувала ноторичного злодія Хоєвського, що 13. травня обікрав у Познані латвійський хор. Той злодій покористувався стиском на двірці в Познані та прилучився до хору. Як гостеві приділили Хоєвському квартиру з членами хору. Коли члени вийшли до міста Хоєвський обікрав їх на кілька тисяч зол. Після обікражі відїхав у Варшаву, де скривався, поки його не арештували. При ревізії найшли в нього 42 ключі, леґітимації студентів університетів варшавського та познанського. Арештований признався до крадежі та що вкрадені в лотишів річи відпродав варшавським пасерам.

Посли волять кіно ніж парлямент.

На засідання палати репрезентантів у Вашінгтоні прийшло 17. травня так мало послів, що не доставало кворум. Тому вперше від 8 літ покористувалися реґ. приписом, що позволяє спровадити на наради послів, які не дістали відпустки. Командант пос. сторожі ходив по приватних мешканнях послів, до кін і театрів і спроваджував їх до палати.

Першого спровадили пос. Овена Рута. Коли він зявився в парляменті, публика на трибуні розвеселилася. Небаром спровадили спікера Лонґворта. Перед парляментом зібралася юрба цікавих, що приглядалася, як послів спроваджували до парляменту.

Вибори в окр. Луцьк-Рівне.

Про недільні нові вибори до сойму в окр. Луцьк—Костопіль—Рівне ПАТ повідомляє, що зацікавлення ними було невелике. Участь у голосуванні взяло 30 проц. управнених. Це нібито є в звязку з відозвою Клюбу ББ., яка накликує населення здержатися від голосування. Подібну відозву видав Звйонзек Інвалідів. Стронніцтво Нар. також не бере участи в виборах. Центр. союз жид. ремісників ухвалив також здержатися від голосування. У луцькім повіті участь німців виносила 100 проц. Чехи в луцькім повіті здержалися від голосування.

У місті Рівне на заг. число 12.909 управнених до голосування віддало гол. 3.878 або 30 проц. *Листа ч. 18 (УНДО) 3.442 гол.*, листа ч. 20 (рос.) 212 гол., листа 22 (укр. соц. рад.) 30 гол., листа ч. 19 (Сельроб-Єдність) 50 гол., листа ч. 8. (Сельроб-прав.) 2 гол. листа ч. 3. (Визволене) 85 гол., листа ч. 4. (Бунд) 3 го...

Ревізія вищих шкіл у СРСР.

„Вечерняя Москва" повідомляє, що комісаріят освіти приказав наново перевести ревізію вищих шкіл і наукових інституцій. Спеціяльна комісія з робітничими делеґатами має справдити політичні переконання вчених і педагогічного персоналу. Причиною нової ревізії є виявлення протибільшовицьких настроїв і виступів проти комуністичної ідеольоґії в ріжних наукових заведеннях.

Повінь у станиславівськім воєвідстві.

Наслідком дощів піднеслася вода у Бистрицях і Пруті. Ріка Ворона виступила з берегів і залила почасти пасовища. Свіча в Міжуні Старім і Вигоді (пов. Долина) залила поля, гостинець, кілька хат і ринок. У Витвиці Лужанка залила 22 морґи поля та ушкодила в двох місцях дорогу, що йде до Гошова. Ріка Сівка у Креховичах і Ракові залила ок. 100 морґів.

Найгрізніше положення є в пов.: Снятин, Надвірна, Коломия та Косів. У богато місцевостях мости ушкоджені, комунікація на дорогах перервана. Заг. евакуували населення з більше ніж 300 домів. Сотки домів і загород загрожені. До деяких місцевостей доступ неможливий. У коломийськім повіті староста візвав на поміч військо. У пов. Долина р. Сукіль залила 150 морґ. поля та пов. дорогу. У Лімниці (в калуськім пов.) утонув тартаковий робітник Ів. Пітак. Тіла його ще не виловили. Вода в Пруті у коломийськім повіті піднеслася на 3.85 м. понад норм стан. У гром. Собів залиті два доми й рафінерія нафти. В Княждворі евакували 19 домів, 91 загрожених, у Коломиї евакували 3 доми, в Воскресінцях 15. У Вербіжі Нижнім і Вижнім загрожених 200 хат. На р. Лучці загрожені мости. У пов. Косів вода в Черемоші піднеслася на 2.85 м., у Рибниці 1.90 м. Дорога до Жаб'я та Криворівні залита. Провізоричні мости знищені. З деяких місцевостей нема вістей, бо комунікація перервана. На річці Рибниці всі кладки між Косовом і Москалівкою зірвані. В Черемоші втонули два коні з возом. У Рожневі вода забрала міст на Рибниці. Чорний Черемош ушкодив у богатьох місцях мости та дороги. В Пістині залитий будинок постерунку поліції та 16 домів. У пов. Надвірна вода піднеслася на 2 м., на Бистриці 2.80 м. Міст біля Жебровича зірваний, також два мости на дорозі Ворохта-Жабє. Бистриця зірвала міст у Зеленій. У пов. Снятин вода в Пруті піднеслася на 2.20, у Черемоші 1.90, Витвиці 1.70. В Заболотові евакуували 12 хат, у Трійці 7, Віднові 3, Попельниках 2, Джурові 8, Снятині 3, Залучі 50. Пов. Станиславів: Вода у Бистриці Надв. у Волчинці піднеслася на 3 м. та залила провіз. міст, тому комунікація з Колодіївкою перервана. Левади й поля залиті.

Зі спортового життя.

Мистецтва А-кляси.

Перемишль. Україна-Польонія 2 : 2 (0 : 2).

Україна розіграла ці змагання в складі: Новицький, Ґрещук, Скрегота; Борсук, Цимбала, Бутель II; Підлісецький, Кобаяр, Маґоцький, Лисяк, Воробець. У першій половині переважала Польонія, в другій половині мала рішучу перевагу Україна. Ґолі для України стрілили Кобаяр і Воробець, для Польонії Сюла і Дуда. Публики до 2.000. Судія п. Усаж. Українська публика Перемишля витала нашу дружину, яка запрезентувала гарну й інтеліґентну гру, дуже прихильно.

Львів. Чорні І. Б.—Яніна 7:0 (1:0).
Львів. Гасмонея—Світезь 2:1 (2:0).
Стрий. Лехія—Поґонь (Стрий) 4:0 (2:0).
Ряшів. Поґонь І. Б.—Ресовія 4:2 (3:0).

Мистецтва Ліґи.

Львів. Чорні—Поґонь 0:0. Увесь час мали Чорні помітну перевагу, якої не вміли використати. Публики, не зважаючи на дощ, понад 4.000.

Краків. Леґія—Краковія 3:2 (1:0).
Варшава. Висла—Польонія 4:3 (1:1).
Лодзь. ЛКС—Варшавянка 7:0 (4:0).
Кор. Гута. Гарбарня—Рух 2:2 (1:1).
Катовиці. ІКП—Варта 2:1 (1:0).

Закордон.

Відень. Рапід—Герта 2:0 (2:0). Гакоаг—Австрія 5:4 (2:1). Вієнна—Вакер 5:1 (1:0). Адміра—ФАЦ 0:0.

Цілюща закутина.

(Перед відкриттям сезону в Черчі.)

В одній закутині нашої землі є місцевість, що душу веселить надіями, немічних людей до себе кличе. Бо там матір, земля, із нутра свого джерела цілющі води викидає, великі сподівання на майбутне розгортає.

Все тут таке, неначе рукою Божою ведене. У затишній, подільській кітловині, закритій від вітрів лагідними горбовинами, скресають цілющі води. Кітловина хоронена від продувів, весь день залита сонцем, цим природним лікарем, за яким банує не лиш людина, але і всяке сотворіння. Сонце якби свідомо розливає свою цілющу міць для підкріплення тих лікувальних цінностей, що їх мають черчанські питні джерела та сірчано-болотні (боровинові) купелі. Вже по недовгім користуванні ними сходить з людини апатичність, утікають діймаючі ставові та шлункові болі, вливається енергія до життя, що дає здоровий сон і відпочинок мізкові.

Про користь лікування в Черчу дізнається усякий, кому довелося там побути. Перевірив і я його після побуту в минулому році. А хіба не винесе ніхто кращої оцінки, зокрема в тім випадку, як цей, хто переконався на власній особі.

І не пізнати Черче в такому короткому часі, бо ледви за один рік. А вже в цьогорічному сезоні мало хто з давніших гостей побачить його тим самим. Засаджено богато дерев, прикрашено городи, змодернізовано купелі, побудовано нові будівлі.

Та не лиш управа живця докладає тут своїх зусиль. Також приватні підприємці зацікавилися Черчем. Будуються нові віллі під пансіони і помешкання для гостей. Помітно на кожнім кроці, що Черче ступило певним кроком на шлях розбудови, сміливо конкуруючи з іншими живцями.

Годиться ще згадати, що гість у Черчу почувається напричуд гарно. Зокрема наш чоловік живе тут якби на якомусь старосвітському празникові — все таке близьке і рідне. Може тому, що в тім закутку нашої землі не пропала ще традиція давної давнини. У цих недалеких околицях давні княжі оселі — Свістільники, Блюдники, Дегова, Скоморохи, а під боком Псари (Княжі Псари). Тай само Черче називалося в давнину Чернечем і славилося чудами від лікувальних вод. Також і Рогатин тут недалеко з маленькою церковцею, звідки 1518 р. забрали татари попівну Роксоляну в ясир, а вона своїм розумом і красою зеднала собі великого султана Сулеймана стаючи султаншею-Місафір, законною жінкою володаря трьох континентів і трьох морей.

Д-р Теофіль Окуневський.

Комуністична профанація.

Берлінські комуністи облили червоною краскою мури церкви при вул. Штреземана та памятник полеглих на війні. Це вже девятий раз в. р. спрофановано так цей памятник.

Що є і що не є політикою?

(Спростування до статті під цим заголовком.)

Від кооперативи „Українське Народне Мистецтво“ дістаємо таке спростування: До відповідального Редактора часопису „Діло“, Високоповажаного Пана Олександра Костика у Львові.

На основі § 19. пресового закону просимо помістити у найближчому числі Вашого часопису наше спростування до статті п. М. Рудницької п. н. „Що є і що не є політикою“, поміщеної на сторінках „Діла“ в днях 29. і 30. квітня ц. р.:

1. Неправдою є, що Загальні Збори кооп. „Українське Народне Мистецтво“ виявили повну дезорієнтацію політичної думки серед деяких кругів нашого жіноцтва, натомісць правдою є, що предметом нарад Загальних Зборів кооперативи УНМ., яка має за виключне завдання плекання народнього мистецтва, не могли бути й не були ніякі політичні питання.

2. Неправдою є, що теперішня кооператива УНМ. основана була заходами „Союзу Українок“, натомісць правдою є, що основана в 1922 р. з почину Промислової Секції „С. У.“ кооператива УНМ. вже в 1923 р. припинила свою діяльність і фактично перестала істнувати. Щойно в 1925 р. відновили цю кооперативу саме ті особи, які і тепер її ведуть, а теперішна голова „С. У.“ ні члени теперішнього виділу „С. У.“ не брали участи ані не цікавилися відновленням кооперативи УНМ.

3. Неправдою є, що „Нова Хата“ є одиноким духовим кормом інтелігентного жіноцтва, натомісць правдою є, що „Н. Х.“ є журналом, присвяченим справам народнього мистецтва, домашнього господарства та мод, а передплатниці „Н. Х.“ у своїх відповідях на анкету, розписану редакцією „Н. Х.“, виразно домагалися поширення відділів господарських і мистецьких, тому що про громадські та політичні справи находять достаточно відомостей у загальній пресі, що є доказом, що передплатниці „Н. Х.“ читають і інші журнали.

4. Неправдою є, будьто би „Н. Х.“ мала політичну закраску, натомісць правдою є, що „Н. Х.“ не була і не є політичним орґаном, а чисто фаховим мистецьким і господарським журналом, без якоїб то не було політичної закраски. На доказ повищого наводимо слова письменниці Н. Королівої з письма надісланого 19. березня 1930 р.: „Подобається мені, що в „Новій Хаті“ не помітила я політикування та партійности, бо це робить з неї вільну мистецьку трибуну, чого, здається, поза нею в українській пресі тепер не істнує“.

5. Неправдою є, що управа „Н. Х.“ відмовилася з політичних мотивів помістити звідомлення з останніх Загальних Зборів „Союзу Українок“, натомісць правдою є, що Редакція „Н. Х.“ помістила з власної ініціятиви, зараз по Загальних Зборах „С. У.“, нотатку про перебіг тих зборів, а Виділ „Союзу Українок“, який за пять літ істнування „Нової Хати“ ніколи не надсилав ухвал своїх Загальних Зборів до поміщення (мотивуючи це тим, що не пристоїть містити їх у журналі, присвяченому плеканню домашної культури), надіслав тим разом виїмково резолюції останніх Загальних Зборів щойно в три місяці по Загальних Зборах, тоді, коли ті резолюції помістив Виділ „С. У.“ безпосередньо по Загальних Зборах в іншій пресі. При тому Виділ „С. У.“ свідомо пропустив ту резолюцію своїх Загальних Зборів, яка дотичила кооперативи УНМ.

6. Неправдою є, що Редакція „Н. Х.“ відмовилася з політичних чи партійних мотивів помістити протест проти більшовицького терору, ухвалений Чесько-словацькою Ліґою Миру й Свободи, натомісць правдою є, що Редакція „Н. Х.“ відмовилася містити якіб то не були політичні протести, виходячи з того оправданого заложення, що журнал, в якому є моди, не є відповідним місцем на міщення політичних резолюцій чи протестів, так як не містили таких резолюцій журнали, присвячені спеціяльним справам „Життя і Знання“, „Лікарський Вістник“, „Технічні Вісти“, „Кооперативне Молочарство“ і інші.

7. Неправдою є, що в „Новій Хаті“ поміщено на протязі останнього року цілу низку комунофільських статтей і заміток, натомісць правдою є, що на протязі останнього року в „Н. Х.“ не було взагалі статтей політичного змісту. Поміщений був лише зміст реферату читаного на ширших сходинах членів кооп. „Труд“ і „У. Н. М.“ п. з. „Враження з поїздки на Вел. Україну“. Подібні статті були міщені в тому часі і на сторінках інших українських часописів, напр. „Нового Часу“ про музичний світ на Рад. Україні В. Барвінського.

8. Неправдою є, що в новинках „Н. Х.“ вихвалювалося зокрема большовицький журнал „Селянка України“, натомісць правдою є, що „Н. Х.“ відносилася з рівною прихильністю до всіх жіночих видавництв як українських так і чужих (гляди: Н. Х. 1929 р. ч. 3. ст. 9, ч. 8. ст. 14). Замітки про „Селянку України“ поміщувала також Жіноча Доля (гляди: 1927 р. ч. 10, ст. 15, 1929 р. ч. 19, ст. 15), а як відомо в „Жіночій Долі“ Виділ „Союзу Українок“ поміщує свої комунікати. Коли „Нова Хата“ на рівні з „Жіночею Долею“ цікавиться часописом „Селянка України“, робить це з такого самого заінтересування... цікавлення, як тутешній літературний світ цікавиться новостями у літературній ділянці, мистецький світ досягненнями на полі малярства, музики і театральної штуки, кооператори розвитком кооперації, дарма, що всі ці ділянки суспільного і культурного життя обхоплені державним апаратом.

9. Неправдою є, що Заг. Збори кооп. УНМ. виявили „громадянську невиробленість“ чи прояви „занепаду політичної думки деяких кругів нашого жіноцтва“, натомісць правдою є, що Заг. Збори відкинули побажання п. М. Рудницької перемінити „Н. Х.“ на громадянсько-політичний журнал, а одобрили дотеперішний спосіб редаґування „Н. Х.“, чого найкращим доказом є, що Заг. Збори одноголосно уділили абсолюторію Управі і Надзірній Раді кооперативи.

10. Неправдою є, що довголітна громадська діячка закликала до толеранції супроти комунізуючих елементів, натомісць правдою є, що ця громадська діячка, п. М. Білецька, яку останні Заг. Збори „С. У.“ на внесення Виділу „С. У.“ вибрали своїм почесним членим, вказувала на шкідливість політичної нетолеранції, яка причинюється до розбиття і ослаблення власних сил у боротьбі проти місцевого ворога.

11. Неправдою є, щоб хтонебудь на Заг. Зборах „УНМ.“ оправдував „політичну закраску „Н. Х.“ комерційним інтересом“, натомісць правдою є, що на Заг. Зборах стверджено, що спосіб редаґування „Н. Х.“ відповідає бажанням та потребам передплатниць, про що свідчить сталий зріст їх числа.

12. Неправдою є, що Управа „Н. Х.“ гуртує біля себе людей після наївних засад „мила жінка, „близька знайома“, або „товаришка“, а правдою є, що біля „Н. Х.“ згуртувався гурток активних жінок, які безкористною мозольною працею збудували установу, а до співпраці запрошували всіх громадянок, між іншими також п. М. Рудницьку, але дістали від неї відмовну відповідь, тому що видаваний п. Полонецьким польський конкуренційний журнал „Свят Кобеци“ платив її в двоє більший гонорар і п. М. Рудницька в тому польському журналі свої статті містила.

13) Неправдою є, що п. М. Рудницька в своїх статтях висловлює думки всього зорґанізованого жіноцтва, натомісць правдою є, що вже навіть на Заг. Зборах УНМ., на яких переважаючу більшість становили саме жінки зорґанізовані в „С. У.“, — п. М. Рудницька мимо всіх своїх попередніх приготувань на окремих довірочних нарадах при голосуванню знайшлась у зникаючій меншости.

14. Неправдою є, що поміщуючі свої статті в „Ділі“, не бажала п. М. Рудницька підривати кооп. УНМ., а натомісць правдою є, що в тих статтях помістила п. М. Рудницька ще раз всі ті закиди, які підносила на Заг. Зборах і які тамже в цілости опрокинено, як безпідставні, — і таким чином поміщуючи в пресі вже опрокинені закиди, свідомо ділає на некористь кооп. У. Н. М.

ЗА УПРАВУ КООП. У. Н. М.: Ірина Павликовська, Стефанія Чижович, Марія Громницька.

ЗА РЕДАКЦІЙНУ КОЛЕҐІЮ „Н. Х.“: Константина Малицька, Лідія Бурачинська.

НОВИНКИ

Адміністрація „Діла“ повідомляє, що її бюра від дня 15-го травня ц. р. відчинені тільки до 6. год. вечором.

— **Черче. Відкриття першого сезону дня 1. червня.** В першому сезоні знижені ціни. Проспекти і подрібні інформації висилає управа заведення — Черче, почта Рогатин, або Дирекція Спілки — Львів, Ринок 10/І. Центробанк.

— **Ювилейне свято „Бандуриста“.** У 25-ліття істнування львівського академічного хору „Бандурист“ відбудеться 1. червня ц. р. в салі Муз. Інституту М. Лисенка ювилейний концерт під протекторатом о. сов. Евгена Купчинського, д-ра Станислава Людкевича і проф. д-ра Степана Рудницького. Концерт, у якому виступить, крім нинішнього хору „Бандуриста“, також хор, зложений з перших і передвоенних його членів, відбудеться в само полудне, після чого будуть спільні сходини бувших і теперішніх членів „Бандуриста“ та комерс у Нар. Гостинниці.

— **Розрита могила в Романівці.** Читаємо в „Подільському Голосі": Громадяни Романівки, пов. Теребовля, задумали вшанувати память полеглих у війні. Громада відступила площу, а молодь і старші висипали могилу. Староство, довідавшись про це, рішило тому перешкодити і дали наказ могилу розсунути. Ніхто з громади цеї роботи не хотів виконувати, тож тепер розкопує могилу постерунок поліції. Могила виглядає тепер наче зрита гранатами...

— **З Українського Наук. Інституту в Берліні** повідомляють нас, що 16. ц. м. відбувся в салі тогож Інституту виклад д-ра Д. Олянчина „До історії торговлі між Україною і Кримом". (1754—1758) на основі нових джерел.

— **Ріжні вістки.** Ватикан випускає нову серію почтових марок з ріжними видами римських памятників; на них будуть ватиканські емблеми. — Французька поліція відкрила організацію торгівлі живим товаром; з пристані Сен-Незер висилали до Аргентини багато дівчат з Польщі. — В околиці Гізе, міста славного своїм Сфінксом, вибухла чума. — У СРСР. завели новий податок для власників собак: 10 карб. річно для пролетарів, а 20 карбованців для иншої кляси. — За перші три місяці цього року згинуло на вулицях Льондону 320 осіб, а 11.441 було ранених, минулого року ця цифра була менша: 251 убитих, а 9905 ранених.

— **Не буде матури.** Але в Австрії. Вона скасована від нового шкільного року. Замість неї учні будуть виконувати домашні вправи або инші „вільні". Хто такої вправи не віддасть, здаватиме іспит з 3-ох предметів, у цьому з одної чужої мови.

— **Смерть німецької артистки.** Відома артистка Марія Орська, затроєна вероналем, походила з Миколаєвська; там уродилась як донька російського урядовця в 1896 р. Була жидівкою, звалася Рахиля. У молодости виїхала до Відня і тут почала вчитись сценічного мистецтва у великого Йосифа Кайнца. Скінчила консерваторію, академію малярства, університет. Перший її виступ був у Празі в німецькім театрі. Згодом стала „зорею" „Малого театру" в Берліні і почала захоплювати глядачів німецької столиці своїми креаціями в песах Ведекінда, Стріндберґа, Уайльда. Хутко перейшла до „Фолькстеатру" і до „Камерного". Відтворювала постаті нервових, химерних, демонічних жінок з глибокою інтуїцією чи може тільки вродженою природністю, бо сама мала неодну з рис модерної „невpастенії". Німецьку мову засвоїла собі напричуд легко й володіла нею чудово.

— **Український винахідник з Арґентини.** З американської української преси довідуємося, що з Буенос Айрес, столиці Арґентини (в Південній Америці) приїхав до Ню Йорку гром. І. Лесюк, продати свої винаходи. Ці винаходи, кажуть, дуже практичні і винахідчик їх уже всюди опантетував. Він сподіється швидко великого приходу з винаходів. Лесюк родом з Ражнова, пов. Броди. Ходив до гімназії в Бродах, а по війні виїхав до Арґентини. Тепер має 30 літ. У Злуч. Державах буде ще кілька тижнів, а відтак вернеться до Буенос Айрес.

— **Католики у Злучених Державах.** У Злуч. Державах живе 20 міліонів і 78 тисяч католиків, а за останніх 2 літа це число зросло на 390.000. Єрархія церкви має 4 кардиналів, 12 архиепископів і 102 епископів з 26.925 священиками, 12.413 парохіями, 5.753 місійними церквами, 135 теольоґічними семинаріями, де учиться 16.300 студентів на священиків. Крім ріжних вищих шкіл мають католики 7.225 парохіяльних народніх шкіл з 2,248.571 учнями. За останній рік зорганізовано 230 нових парохій, а з них 162 збудували нові школи. Новонавернених на католицизм у минулому році начисляють 38.232 душ.

— **Фош буде відповідати.** Дня 6. березня 1931 р. вийдуть одночасно у Франції і в Ню Йорку спомини маршала Фоша про останню війну, буде це повна картина воєнних подій з Францією, як головною темою. У них Фош відповість на численні закиди Клемансо.

— **Пристрасний аматор.** У Відні арештували 21-літнього чеха Кадлечка, що за останній рік вкрав 35 роверів у ріжних частинах міста. Він уживав їх тільки як засіб комунікації до того місця, де квапився кожний украдений ровер продати.

— **Жінка-дипльомат.** У Відні появилась на становищі заступника консуля Чіле жінка — Агнес Фукс. Вона віденка, що ніколи не була в Чіле, але знає цей край прегарно зі студій. Як вона попала на таке становище? Випадково. Після студій у Женеві, вернулась до Відня, де раз випадково познайомилась з одною ріднею з Півд. Америки в мексиканськім консуляті. Вивчила еспанську мову з симпатії для тих знайомих і згодом дістала посаду урядовця в консуляті Чіле в Відні. Тут вона перейшла хутко всі ступені карієри. Тепер працює над важкою проблемою — навязати торговельні зносини Австрії з країною, що має багаті плоди землі від мінералів до овочів.

— **Місто телефонів** це Ню Йорк. Воно має 1,812.000 телефонних будок себто більш як уся Англія з Льондоном. На кожних 100 мешканців припадає там 27 будок. Денно є там пересічно 8,500.000 телефонних розмов. У телефонічних урядах занято там 6350 урядовців.

— **Справлення помилок.** В „Ділі" з суботи 17. ц. м. зайшло кілька помилок, які отсим справляємо. Так у статті нашого віденського кореспондента „Політичне положення в Австрії" подано у другому рядку другої шпальти з гори: „премієр Гендерсон", зам. „**міністр** Гендерсон". У статті „Український Наук. Інститут у Варшаві" подано помилково, що Олександер Лотоцький, контрактовий професор варшавського університету, покликаний на „надзвичайного члена і директора Інституту", зам. на „**звичайного** члена Інституту".

Дописи.

ТЕРЕБОВЛЯ. (У 25-ліття повітового відділу „Взаїмної Помочи Українського Учительства"). День 4-го травня ц. р. — це небуденний день у житті українського народнього учительства Теребовельщини. Того дня відсвятковано 25-літній ювилей істнування повітового відділу „Вз. П. У. Учительства". Рано відправив у місцевій парохіяльній церкві поминальне богослуження за померших членів відділу о. Зиновій Кузьма. Після того відбулося в салі каси „Поміч" святочне засідання, на якому промовив як делеґат Головного Виділу п. Іван Юшишин про найближчі завдання українського учителя. На свято прибуло 30 учителів з членами своєї рідні. Всіх учителів українців у теребовельськім повіті є 42 і всі вони зорґанізовані у своїм становім товаристві. Велика залежність нашого учительства від повітових інспекторів, а вслід за тим страх перед перенесенням на захід, причиняються до того, що тільки деякі одиниці з учительства беруть участь в українськім громадянськім житті, всі инші замикаються в чотиря стіни школи! Бадьорий настрій, який можна було завважити на святі, не промине — гадаємо — безслідно, але навпаки, отворить очі боязливим і заставить їх станути, по можности, в ряди працівників не тільки в школі, але й у кооперативі і в читальні. На закінчення свята відбулася спільна фотографія.

ГАЛИЧ. (З українського освітньо-культурного життя). Освітньо-культурне життя в Галичі набирає з кожним місяцем більшого змісту, більшого розгону. Заходами Філії „Просвіти" відновлено читальню та скликано загальні збори. Місцева читальня спала твердим сном майже три роки. Щойно з початком 1930 р. по відбутті заг. зборів читальняне життя поплило добрим руслом. У члени читальні вписалося около 100 міщан. В неділі і свята відбуваються відчити й реферати наших інтеліґентів. Довкола читальні, що під проводом голови о. зав. Соломки йде сміло крок за кроком вперід, згуртувалося поволи майже все свідоме міщанство. — В останніх часах завязався при читальні драматичний гурток, що вже в дні 4. травня відіграв у салі польського „Сокола" свою першу виставу п. з. „Сватання на Гончарівці". Вистава пройшла з гарним успіхом. Безперечно найкраще вивязався зі своєї ролі Стецько (інж. Орун), що цілий час бавив публику. Вповні добре відіграли свої ролі п. А. Петрашівна, п. Цибулькінова, Цибулькін та М. Петраш. Слабшим партнером Уляни був Олексій. За мало достроювалася до співів орхестра, що часами шкодило співам. На загал вистава пройшла дуже добре. Саля була переповнена. Прибули

села Залуква, Семиківці, Тустань. — Режісерував інж. Орун. — Тепер драм. гурток вибирається в обїздку по кращих селах району. І хоч деякі закукурічені москвофіли роблять усе, щоб перешкодити нашій праці, то їх пляни розбиваються цілковито. І. К.

З концертової салі.

Третій концерт симфонічної орхестри в Дрогобичі.

Дня 11. ц. м. відбувся в Дрогобичі третій з черги симфонічний концерт орхестри філії Муз. Т-ва ім. Лисенка під управою о. дир. С. Сапруна з такою програмою: 1. Шуберт: Forellenquintett, 2. Шуберт: Symphonie h-moll і дві увертюри: Фльотова „Martha" і Келер Беля „Tempelweihe".

Вже сам факт перманентного істнування цього роду орґанізації, у нас на зах.-українських землях чи не одинокої — заслуговує на увагу ширших музичних кругів, абстрагуючи від того, що орхестра представляється як добірний ансамбль, який з кожним концертом виказує поступи в зігранні і в осягненні мистецьких вартостей.

У згаданім концерті виступила як солістка проф. Муз. Інституту п. Кулицька, яка відіграла дуже музикально фортепянову партію квінтету Шуберта і легко поборювала навіть досить трудні технічно місця. Вибився теж челіст п. А. Кльось сочистим тоном і взагалі музикальністю.

Орхестра складається з 34 осіб. Громадянство щиро витає порив енерґійного директора тут. Муз. Інституту о. С. Сапруна, що зорґанізував цю орхестру і веде її з видимим успіхом та бажає йому ще більших успіхів на будуче. **Мельоман.**

☦ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Іван Попадюк, управитель школи в Криволуці, помер в Кросні 26. квітня 1930 р. в 38 році життя. Перебуті злидні і страхіття світової і визвольної війни при австрійській армії а потім при стрільцях У. Г. А. спричинили у Покійного недугу серця, котра й скосила передчасно молоде життя, що так радо жертвував за кращу долю України. Полишив жінку і маленьку донечку. Тлінні останки перевезено до Стрільча, родинного місця Помершого. В. Й. П.!

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ:

Проф. Дмитро Дорошенко: **Ілюстрована Історія України 1917—1923 рр.** II. Том. **„Українська Гетьманська Держава 1918 р."** Ужгород 1930. Стор. 424+LXXXVIII сторін додатків. Формат великої вісімки. Ціна 2·25 амер. дол. Набувати можна в книгарні Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові.

„Історія визвольних змагань Галицьких Українців" з часу світової війни 1914 до 1918, з ілюстраціями на підставі споминів і документів, написав д-р Кость Левицький. Третя часть. Львів, 1930. Накладом власним. Стор. від 497—780.

А. Коршнівський: **„Бразилія".** Загальні відомости про Бразилію для української еміґрації. Каліш 1930. Стор. 26. Форм. 8°.

Ярослав Пастернак: **Гальштатська культура Закарпаття в його природних межах.** Відбитка з записок Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові ч. 100. (1930).

„Українська Кооперація під Польщею в році 1928". Статистика союзних кооператив. Львів, 1929. Накладом Ревізійного Союзу Українських Кооператив у Львові. Стор. 60. Форм. 4°.

Федір Дудко: „Дід Яків", оповідання для молоді. Ілюстрував Ю. Кирієнко. Львів 1930.

Накладом М. Матвійчука. Золота Бібліотека української дитини. Випуск 11. Стор. 28. Форм. 8°. Книжечка прикрашена ілюстраціями.

Модест Левицький: **„Петрусів сон“.** Оповідання. Видання третє. Ілюстрував Е. Козак. Львів, 1930. Накладом М. Матвійчука. Золота Бібліотека української дитини. Випуск 12. Стор. 24. Форм. 8°.

Д. Николишин: **„Мати“**, драма в 4-ох діях. Коломия, 1929. Накладом „Загальної Книгозбірні“, Стор. 104. Форм. 8°.

Памятка 30-літнього ювілею Владицтва Галицького Митрополита Кир Андрія Шептицького. — І. Історія чудотворної ікони Божої Матері в церкві св. Юра у Львові. — II. Митрополит Андрій Шептицький. Його життя і діла. Львів, 1930. Чистий дохід призначений на будову шпиталя ім. Митрополита Андрія Шептицького у Львові. Ціна 50 сот. Стор. 16. Форм. 8°.

Уляна Кравченко: **„На визвольному шляху“.** Картини. Коломия, 1930. Накладом „Загальної Книгозбірні“. Стор. 80. Форм. 8°.

„Sprawozdanie Zarządu Gminy Chrześcijańskiej w Borysławiu za rok administracyjny 1928/29 oraz przegląd gospodarki w latach poprzednich. Borysław, 1930. Стор. 16. Форм. 8°. Nakładem Gminy Chrześcijańskiej w Borysławiu.

ЖУРНАЛИ:

„Кооперативна Республика“, економічно-суспільний місячник. Рік III. Ч. 5. Львів, травень 1930. Зміст. Передова; А. Жук: Територія Великої України та її поділ на економічні райони; К. Коберський: Колективізація сільських господарств у СРСР і на Україні; Ц. Земск: Треба раціоналізувати управління кооперативи; І. Няньчур: Політика найменшого спротиву; Звичайні загальні збори Центробанку; Звичайні загальні збори „Маслосоюзу“; Організація сільсько-господарської кооперації в Канаді; Міжнар. коопер. Союз у 1929 р.; Кооперативна торговля у Ч. С. Р.; Ферменти в польській кооперації; Бібліотеки в польських споживчих кооперативах; Господарська хроніка; Серед книг; Преса; Всячина.

„Розбудова Нації“, орґан проводу українських націоналістів. Рік III. Ч. 3—4. Прага. березень-квітень 1930. Зміст: Я. Дуб: „Хочемо незалежної України“; О. Бойдуник: Соборність України та її східні кордони; Проф. О. Мицюк: Евразійство; Ґен. В. Сварика: Дещо з минулого та висновки з того для майбутнього; Звідомлення проводу українських націоналістів ч. 1.; Чорноморець. Диктатура пролетаріяту; Е. Онацький: На міжнародні теми; В. Дніпрянський: Ліґа Націй та Україна; Інж. М. Костарів: Льондонська кооперація; Рецензії.

„Культура“, журнал культурного, суспільного й політичного життя. Рік VIII. Ч. 5. Львів, травень 1930.

„Зиз“, журнал сатири та гумору. Рік VII. Ч. 9. Львів, травень 1930.

„Український Філятеліст“, місячник. Ч. 3—4. Відень, березень-квітень 1930.

На Пластовий Дім.

ЧОТИРНАЦЯТИЙ ВИКАЗ.

На Пластовий Дім у Львові (Кооп. Банк „Дністер“ у Львові, вул. Руська ч. 20, вкл. книж. ч. 15.000) зложили дальше в золотих: 383) Богдан Заклинський, Явірник, 3. 384) о. Осип Побережний, Рожиська, 5. 385) Читальня „Просвіти“, Ясень, 8. 386) о. Микола Служинський, Подусильна, 2. 387) о. Олександер Ніжинський, Фитьків, 2.50. 388) Адв. д-р Іван Кмицикевич, Львів, 5. 389) о. Василь Гучко, Радруж, 5. 390) Д-р Іван Станько, Любачів, 5. 391) Дозя Канда, Михновець, 1. 392) о. Юліян Плешкевич, Маластів, 10. 393) о. Роман Ріпецький, Товмач, 2. 394) Кооп. „Просвіта“, Оріховець, 10. 395) о. Михайло Посікира, Куриалівка, 1. 396) о. Григорій Островський, Іванків, 1. 397) о. І.Мінко, Криве, 5. 398) о. Дмитро Курдидик, Цигани, 4. 399) о. Олександер Карплюк, Грушів, 5. 400) Д-р Ярослав Лопатинський, Гологори, 10. 401) Микола Батюк, Львів, 5. 402) Стефанія Батюківна, Львів, 10 і кличе Евгенію Депутатову, Гриця Ломиковського і Дарію Кульчицьку. 403) Е. Янківська за Підготовчий Гурток УУСП, Тернопіль, 50. 404) „Союз Українок“, Володимир Волинський, 10 і кличе „Союз Українок“ у Рівному, Кремінці, Ковлі й Луцьку. 405) Ольга з Левів Струкова, Камінчик, 10. 406) Володимир Свистун, Миколаїв на Шлеську, 10. 407) Службовики складу „Нар. Торговлі“ в Луцьку, 20 і кличуть усіх службовиків „Нар. Торговлі“. 408) Федір Заяць, Підлисе, 5. 409) Микола Сторож, Мушина, 3. 410) Емануїл Лаврівський, Любачів, 5. 411) Д-р Микола Хробак і Евген Борис, Перемишль, 20 і кличуть о. Михайла Комарницького, радн. Володимира Подлуського і д-ра Петра Войтовича з Перемишля. 412) Микола Ковалисько, Стрільбичі, 20 і кличе проф. Антона Ковалиська зі Львова, о. Любомира Мисака з Болестрашич і о. Івана Федевича з Самбора. 413) Лука Смага, Стрільбичі, 20 і кличе Петра Недбальського з Шумини й Івана Капралика зі Стрільбич. 414) Роман Дорожинський, Саджавки, 5. 415) Іван Мануляк, Перемишль, 5 і кличе всіх товаришів, які в році 1886 здали матуру в академічній гімн. у Львові. 416) о. Михайло Фіголь, Шульганівка, 20. 417) Монастир оо. Василіян, Лаврів, 10. 418) Кооп. „Народній Дім“, Устрики, 50 і кличе всі кооперативи, обеднані в РСУК. 419) „Народній Дім“, Глиняни, 25. 420) о. Василь Рудко, Дуби, 3. 421) „Хлібороб. Союз“, Калуш, 50. 422) Роман Турко „СС.“, 10 і кличе Ірену Мойсейович, б. пол. 3 полку й Іванку Білинську з Лужка Гор. 423) Д-р Петро Рошинський, Костопіль, 25 і кличе суддю Івана Иножарського, адв. Карнаухова, дир. гімн. Пекарського і дир. банку Кентжинського. 424) Мирослава Глинянська, Львів, 10 і кличе Олену Левицьку з Олеська, Неонілію Сасик зі Львова й інж. Омеляна Бровка зі Сколього. 425) Володимир Гарух, Львів, 10 і кличе Осипа Букшованого і Стефана Юськова зі Львова. 426) М. К., Львів, 8. 427) Кооп. „Кружок Урядників Дністра“, Львів, 25. 428) Радн. Антін Іванович, Львів, 15. 429) Ольга Базилевич, „Ті що греблі рвуть“, 10. 430) Любка Базилевич, 5 і кличе Вірку й Асю Франко з Коломиї. 431) Стефан Шкарпович, Львів, 10. 432) Іван Камінський, Львів, 10. 433) Учениці III. держ. сем., Львів, 40. 434) Нотар Роман Заячківський, Надвірна, 50 і кличе д-ра О. Навроцького з Делятина і д-ра М. Николайчука з Надвірної. 435) Радник Антін Костишин, Львів, 10. 436) Стефан Дригинич, Болехів, 5 і кличе проф. Миколу Войцеховського з Коломиї, інж. Романа Стельмахова з Бережниці і д-ра Стефана Витвицького з Дрогобича. 437) Кооп. „Збруч“, Лука Мала, 1. 438) Радн. Теофіль Карашевський, Рогатин, 10. 439) Нотар д-р Василь Маковський, Печеніжин, 10. 440) о. Іван Титар, Ганчова, 5. 441) Юрчик Батюк, Висова, 0.50. 442) о. Володимир Пилипець, Стрілків, 12 і кличе о. Стефана Королюка з Добрянич, Володимира Любінця з Утіхович, Івана Свистуна з Осталович і о. Михайла Добрянського з Підиркова. 443) Володимир Склепкович, Заліспі, 2. 444) Йона Унгерфельд, Новосілки Гостинні, 8.85. 445) Дмитро Колтун, Седльце, 3.50. 446) о. Володимир Вербенець, Береги Дол. 2. 447) Михайло Галань, Бела, 10. 448) Ірена Черкавська, Радимно, 20 і кличе Анну Блонаровичеву з Галівки і п. Осідачеву з Заміхова. 449) Володимир Калинович, Бібрка, 10. 450) Проф. Гнат Павлюх, Львів, 25 і кличе проф. Андрія Сабата з Перемишля й о. Мирона Залітача з Скрантон, Па, Америка. 451) о. Ілля Оренчук, Снятин, 6.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Понеділок, 19. травня год. 7·30 веч. Рожі з Фльориди.

Малий Міський Театр:

Понеділок, 19. травня, год. 7·30 веч. Пан Топаз.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма: „Шалена дівчина“. Ганка Ордонівна у звуковім додатку.
КАСІНО: Сімба, король пустині.
КОЛЬОСЕИ: Таємний поліцай (Еді Польо) і комедія.
КОПЕРНИК: Забуті лиця. Союз підростків.
ЛЕВ: Його невільниця.
ОАЗА: Острів насолод.
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма: „Шампанське життя“ (Нансі Керел).
ПАЛЯС: Звукова фільма: „Христина“ (Джанет Ґейнор, Люсі Дорен, Руд. Шільдкравт).
ПАН: Дівча з карузелі. Любов у природі.
ПАСАЖ: Опир океанів. Американська комедія. Тиждень Метро-Ґолдвин-Маєр.
ПРОМІНЬ: Право молодости.
СТИЛЕВЕ: „Сигнал серед бурі“ і комедія.
ФАТАМОРҐАНА: При ватрані. (Віра Холодна, Рунич, Полонський).
ХИМЕРА: Таточку, я хочу графа!
УТІХА: „Волга, Волга“.

Програма радіо.

Вівторок 20. V. 1930

ЛЬВІВ 17·45 Концерт з Варшави. 18·43 Всячина 19·20 Опера з Катовиць.

Варшава (1411,7) 17·45 Популярний концерт. **Катовиці** (408,7) 19·20 „Кармен“. **Гельсінгфорс** (221,4) 19·00 Концерт. **Льондон** (1544,4) 20·45 Концерт. 23.15 Музика до танців. **Копенгаген** (281) 20·00 Концерт. **Гамбург** (372) 19·55 „Цар і тесля“, комічна опера. **Берн** (403) 20·30 Вечір вальсів. **Берлін** (418) 19·05 Концерт. **Стокгольм** (436 20·20 Симчкова орхестра. **Рим** (441) 21·02 Концерт. **Прага** (487) 20·30 Вокальний концерт. **Мілано** (501) 20·30 Італійська чемність. **Брюссель** (509) 21·15 Концерт. **Відень** (516,3) 20·00 Віденська пісонька. **Будапешт** (550) 19·10 Концерт. **Харків** (426) 16·00 і 20·00 Концерт. **Париж** (1725) 21·00 Пісня кохання. **Москва** (938) 17·00 і 20·30 Концерт. **Ленінград** (1000) 19·00 Опера.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Товаришки з сем. У. П. Т. у Львові, що складали іспит зрілости в 1919 р.! В справі означення речинця товариського зізду — прошу негайно подати письменні зголошення на адресу: **Марія Лоза-Маковська** п. Жабє коло Косова. 2100 2-2

Головний Виділ Учительської Громади у Львові улаштовує приготовний курс на I рік (курс) мужеських учит. семінар. курсів Рідної Школи. Зголошення і інформації у шкільній канцелярії вул. Театинська ч. 10 I пов. щоденно пополудні. Приготовний курс зачеться в найближчих днях. 2091 2-3

Волосянський Омелян зложив на віднову дому Т-ва „Просвіта“ у Львові зол. 20 замісць подяки за участь в похоронах і вислови співчуття з приводу смерти бл. п. о. Івана Волосянського. 2108 1-1

Філія Т-ва „Просвіта“ у Копичинцях повідомляє отсим всіх своїх членів, що **Загальні Збори** тогож Товариства відбудуться дня 27, травня 1930 р. в год. 12-ій в салі Народнього Дому в Копичинцях. — **Виділ.** 2106 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

НА ПРОДАЖ негайно 7 сильних, деревляних скринь. Відомість в Адміністрації „Діла“.

ВЕЛИКИЙ ВИБІР вкладок до взуття, рівнож вкладок ортопедних. Адольф Гольдберг, Сикстуська 10. 1934 6-7

МЕБЛІ НА РАТИ! готівкові ціни; також тапіцеровані меблі, власного виробу — найдешевше в **Доротеум** Льва Сапіги 34. телеф 15·01. 1303 39—?

ПАНЧОХИ, рукавички, скарпитки, водічку, бавовну, нитки до гапту і шиття поручає Маґазин **Майвальда**, Львів, Собіского 9. 1977 5—8

ОКАЗІЙНО до продажі одна висяча, покойова, нафтова лямпа і три стінні — раменні. — Зголошення: Станиславів, вул. Сапежинська ч. 133.

ЗНАМЕНИТИЙ фортепян до вправ продам за 900 зол. — Ганак, Пілсудського 21. I. п. 2093 2—4

ВСІЛЯКІ годинникарсько-ювілерські роботи виконує найстаранніше Домбровскі-Розважевскі Львів (Готель Жоржа) вул. Академічна ч. 2. 1856 17

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха** Львів, пл. Марійська ч. 5. — З провінції просимо реперації присилати почтою. — Старомодні жіночі годинники переробляємо на ручні. 1857 63—?

КОРОНКИ до білля, модні та церковні, найдешевше **„Wenecja“** Боїмів 19. 2046 7—30

ДО ВИНАЙМУ зараз прямо від господаря три покої, кухня. Комфорт. Догідні услівя. Клушинська 10. 2101 2-2

УМЕБЛЬОВАНА кімната, 2 вікна, для сталого льокатора до винайму. Виспянського 31 партер. 2094 2-2

ГЛУХОТА вилічима. Винахід „Eufonja“ заdемонстрований спеціялістам. Усуває ослаблений слух, шум, витік з ушей. Численні подяки. Жадайте безплатної повчаючої брошури. Адреса: **„Eufonja“**, Liszki-Kraków. 2105 1-1

ГОТЕЛЬ „SAVOY“ Собіського 7, телефон 19 винаймає дешево тим, які довше мешкають. 2104 1—4

В новопобудованій віллі у Ямнім, в гарному і догідному положенні — сонячні кімнати з цілим удержанням від 15. червня до винайму. Здоровий домашний харч. Ближчі інформації подає А. Тимкова, Станиславів, вул. Красінського ч. 27. 2109 1-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 Пересвітлення Рентгеном.

Присилайте передплату!

Д-Р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

бувш. лікар заграничних клінік, спеціяліст скірних, венеричних і сексуальних недуг **та лікарської косметики**

ординує від 8—10½, 14—18.
в неділі і свята від 10—11.

Гірське сонце. Вапофор. Дітермія. Кріотерапія. Сепаратові почекальні.

ЛЬВІВ, вул. Потоцького ч. 11. I. п.

826 Телефон 65—87

„ДВОЛІТНЯ фабрична ґарантія“ додається до знаменитого польського роверу

ЛУЧНИК

з Державної фабрики зброї в РАДОМІ.

Ровери „Лучник“ — сильні — тревалі — ефектовні — легкі

приноровлені до польських доріг продає за готівку і на догідні сплати ЗАСТУПНИЦТВО „AUTOMOTEUR“, Львів, вул. Льва Сапіги ч. 34. 2069 3-5

6·50 зол.	ГОДИННИК ANCRE	6·50 зол.
швайцарський з гарантією лиш у **В. ҐРИНБЕРҐА**, ЛЬВІВ, Сикстуська 4.		

2072 1—4

ВЖЕ появилось книжкою дуже цікаве оповідання ВОЛОДИМИРА ОСТРОВСЬКОГО

„СМІХ ЗЕМЛІ“

Замовляти в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10. або в Українських Книгарнях. 1—5

Ціна одного примірника без пересилки 1·50, з порученою пересилкою 2·10 зол.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає: Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Видавничої Спілки „Діло“, Львів, Ринок ч. 10